

खड्गप्रभानिकरविष्फुरसैस्तथोग्रैः

शूलाग्रकान्तिनिवहेन दृशोऽसुराणां ।

यन्नागता विलयमंशुमदिन्दुखण्ड-

योग्याननं तव विलोकयतां तदेतत् ॥ १९ ॥

दुष्टं तदृत्तशमनं तव देवि शीलं

रूपं तथैतदविचिन्त्यमतुल्यमन्यैः ।

वीर्यञ्च हन्तुं हृतदेवपराक्रमाणां

वैरिष्वपि प्रकटितेव दया त्वयेत्यं ॥ २० ॥

केनोपमा भवतु तेऽस्य पराक्रमस्य

रूपञ्च शत्रुभयकार्यतिहारि कुच ।

चित्ते कृपा समरनिष्ठुरता च दृष्टा

त्वय्येव देवि वरदे भुवनचयेऽपि ॥ २१ ॥

चैलोक्यमेतदखिलं रिपुनाशनेन

चातं त्वया समरमूर्धनि तेऽपि हत्वा ।

नीता दिवं रिपुगणा भयमप्यपास्त-

मस्माकमुन्मदसुरारिभवन्नमस्ते ॥ २२ ॥

शूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके ।

घण्टास्त्रनेन नः पाहि चापज्यानिस्त्रनेन च ॥ २३ ॥

प्राच्यां रक्ष प्रतीच्याञ्च चण्डिके रक्ष दक्षिणे ।

धामणेनात्मशूलस्य उत्तरस्यान्तर्देश्वरि ॥ २४ ॥

सौम्यानि यानि रूपानि चैलोक्ये विचरन्ति ते ।

यानि चात्यर्थघोराणि तै रक्षास्मांस्तथा भुवं ॥ २५ ॥